

ROMÂNIA
TRIBUNALUL ARAD
SECȚIA COMERCIALĂ ȘI CONTENCIOS ADMINISTRATIV
DOSAR NR.

SENTINȚA CIVILĂ NR.

Ședința publică
Președinte :
Grefier:

S-a luat în examinare acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamanta SC X SRL, împotriva pârâtei Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad, pentru anulare acte administrative .

La apelul nominal se prezintă reprezentanta reclamantei avocat, ,din Baroul Arad și reprezentanta pârâtei Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad,consilier juridic.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Acțiunea este legal timbrată cu taxă judiciară de timbru și timbru judiciar, conform art. 3 lit. m din legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru și art. 1 din OG nr. 35/1995 privind timbrul judiciar.

S-a făcut referatul cauzei.

Instanța pune în discuția părților existența în raportul de expertiză efectuat a unor suprapuneri a rândurilor de la fila 143 și 146 .

Reprezentanta reclamantei consideră că deși există o parțială suprapunere a rândurilor pe paginile 143 și 146 al raportului de expertiză, considerentele sunt posibil de înțeles.

Reprezentanta pârâtei pune aceleași concluzii.

Nemiafiind formulate alte cereri și necesare alte probe , instanța acordă cuvântul în fond .

Reprezentanta reclamantei solicită admiterea acțiunii astfel cum a fost formulată și precizată, anularea actelor administrative, pentru motivele arătate în concluziile scrise pe care le depune la dosar; cu cheltuieli de judecată .

Reprezentanta pârâtei solicită respingerea acțiunii și menținerea actelor administrative atacate ca temeinice și legale . Depune concluzii scrise .

TRIBUNALUL

Constată că prin cererea înregistrată la această instanță, reclamanta SC X SRL Arad, a chemat în judecată,

pe calea contenciosului administrativ, pe pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad, solicitând anularea raportului de inspecție fiscală, Decizia de impunere și Decizia.

În motivarea acțiunii se arată că decizia din 2005, a pârâtei DGFP Arad de respingere ca inadmisibilă a contestației, împotriva raportului de inspecție fiscală, întrucât nu este titlu de creanță, nu are susținere, deoarece prin art.174 pct. 1 din OG nr.92/2003, petentei i se dă dreptul să conteste nu numai titlul de creanță dar și actele administrative fiscale, ori raportul de inspecție este un act administrativ fiscal prin care organul de control a stabilit în sarcina reclamantei obligații suplimentare de plată.

Decizia de soluționare a contestației și raportul de inspecție fiscală precum și decizia de impunere sunt nelegale întrucât nu sunt motivate, nu cuprind temeiuri legale pe care își întemeiază concluziile, sau interpretează eronat dispoziții exprese ale Legii TVA, care instituie în sarcina reclamantei un tratament impozabil favorabil.

Astfel, pentru suma reprezentând TVA suplimentară calculată pentru perioada 1 ianuarie 2000 - 31 mai 2002, pentru transportul mărfurilor exportate, s-a susținut că petenta a prezentat organelor de control numai factura de plată reproșându-i-se că nu a prezentat și declarațiile vamale de import. Organele de control, nu au precizat temeiul legal al obligației petentei la plata TVA suplimentară, ori în situația dată se întocmesc doar declarații vamale de export, raportul de control și raportul de inspecție, cât și decizia de soluționare, fiind confuze și nemotivate.

Pentru suma reprezentând TVA suplimentară aferentă transporturilor mărfurilor- exportate, s-a reproșat neîntemeiat reclamantei că nu a fost respectată condiția de încasare în devize prin transfer bancar în conturi deținute de bănci autorizate de Banca Națională. Petenta susține că a întocmit facturi externe pentru beneficiarii externi și că acestea au fost legal încasate în momentul încărcării mărfii pentru a se înlătura riscul neplății. Nici în acest caz, organele de control nu au indicat temeiul legal al obligației la plată iar, completarea ulterioară de către organul de soluționare a contestației nu poate fi luată în considerare.

Suma reprezentând TVA suplimentară pe perioada iunie - decembrie 2003, calculată pentru transporturi ale mărfurilor exportate, s-a calculat întrucât petenta a prezentat organelor de control numai factura de plată. Reclamanta este scutită de TVA pentru transportul exportului de bunuri și în mod corect a calculat cota 0, astfel că, organul de control și cel de soluționare a contestației au făcut o greșită aplicare a legii, stabilind cota standard a TVA de 19%.

Sumele reprezentând TVA suplimentară pe perioada iunie 2002 - 31 decembrie 2003, pentru transportul mărfurilor importate, a fost calculată reproșându-se reclamantei

că nu a prezentat copii ale declarațiilor vamale de import, însă, măsura este nelegală, deoarece organele de control nu au arătat temeiul legal al aplicării cotei standard TVA, lipsă ce nu poate fi completată de organul de soluționare a contestației. Sumele nu sunt declarate de reclamantă, deoarece valoarea în vamă se determină și declară de importator și plata TVA pentru transportul mărfurilor importate revine importatorului și nu cărăușului.

Suma reprezintă TVA suplimentară, pentru transportul mărfurilor în sistem lohn, pe perioada iunie 2002 - decembrie 2003 și s-a calculat greșit, atât organul de control cât și cel de soluționare a contestației, stabilind în mod greșit că transportul acestor mărfuri nu intră în categoria prestărilor de servicii, reglementate de art. 4 pct. 1 din Legea nr. 345/2002, care în sfera scutirilor de la plata TVA menționează la lit.c, transportul de persoane și mărfuri.

Fiind stabilite în mod eronat aceste obligații impozabile, dobânzile, majorările și penalitățile accesorii ale sumelor de bază, sunt stabilite în mod nelegal și nu sunt datorate.

Pentru a susține temeinicia cererii sale, reclamanta a anexat și decizia civilă, a Curții de Apel Timișoara dată în dosarul prin care o altă unitate reprezentată de aceeași avocată, a fost exonerată de plata unor TVA suplimentare într-un raport juridic litigios similar.

Prin întâmpinare, DGFP Arad a solicitat respingerea acțiunii în contencios administrativ, ca nefondată.

A invocat excepția neîndeplinirii procedurii prealabile pentru suma reprezentând TVA suplimentară, arătând că reclamanta a solicitat, prin acțiune, exonerarea sa de la plata sumei, iar în procedura prealabilă, prin contestație, a indicat doar sume reprezentând TVA suplimentară, majorări și penalități de întârziere, astfel că pentru suma de xxxxxx lei, nu s-au îndeplinit procedura prevăzută de art. 186 Cod procedură fiscală.

Pentru fiecare dintre sumele menționate mai sus, s-a arătat că atât raportul de inspecție fiscală cât și decizia dată în urma contestației, au stabilit în mod corect obligațiile reclamantei, fie pentru că acestea sunt legal datorate, fie pentru că, aceasta pentru a beneficia de facilitățile prevăzute de lege, trebuia să depună documentații pe care nu le-a prezentat organelor fiscale nici la data calculării obligațiilor bugetare și nici la data controlului.

În cauză s-a dispus efectuarea unei expertize contabile precum și completarea acesteia cu un raport suplimentar, fiind necesar ca un specialist în materia stabilirii TVA, să verifice atât modul de determinare al sumelor datorate de reclamantă prin raportul de inspecție fiscală, cât și documentația justificativă deținută și prezentată de reclamantă.

Analizând raportul de inspecție fiscală care are peste 100 pagini, cai și raportul de expertiză și raportul suplimentar de expertiză, instanța reține că activitatea reclamantei a fost controlată de Activitatea de Control Fiscală Arad, serviciul intern al pârâtei, în diferite perioade și a cuprins verificarea modului de calcul a TVA precum și prin sondaj, a modului de constituire și virare a impozitului pe salarii, a fondului special de solidaritate socială, a fondului de învățământ, a fondului de pensii și asigurări sociale, a pensiei suplimentare, a fondului de șomaj, etc, pe perioada 1 ianuarie 2000 - 31 octombrie 2004.

În executarea raportului de inspecție fiscală înregistrat s-a emis decizia de impunere a Activității de Inspecție Fiscală din cadrul DGFP Arad pentru obligația totală de plată de (file 35 dosar).

Deși obligațiile reclamantei au fost calculate pentru mai multe obligații financiar bugetare, contestate au fost numai cele expuse pe larg cu titlu de TVA suplimentară, majorări și penalități de întârziere aferente, în privința căreia expertiza contabilă a stabilit următoarele:

TVA suplimentară calculată pentru perioada 1 ianuarie 2000 - noiembrie 2000 aferentă transportului mărfurilor importate, este eronată. Temeiul legal aplicabil, îl reprezintă art. 17 B lit.e din OUG nr. 17/2000, precum și art. 78 alin. 1 din Legea nr. 141/1997. Acestea, prevăd că transportul și prestările de servicii aferente mărfurilor din categoria menționată, beneficiază de cota 0 de calcul TVA precum și faptul că valoarea în vamă se determină și declară de importator, care este obligat să anexeze declarației vamale, facturile și alte documente de plată a mărfii și a cheltuielilor de pe parcursul extern . în perioada menționată, TVA suplimentară calculată de expertiza contabilă este de numai xxxxxxxxxxxx (filele 182 și 243).

** Suma reprezentând TVA suplimentară calculată pentru transportul mărfurilor exportate, s-a stabilit de inspectorii fiscali , în temeiul art. 17 lit.B, a din OUG nr. 17/2000 și a pct.9.2 și 9.7 și pct. 9.9 din HG nr. 401/2000, și a avut în vedere cota de 19 % .

Această sumă a fost corect determinată, expertul adăugând, sub aspectul temeiului legal OUGnr. 17/2000, atât baza de impozitare cât și modul de determinare al TVA, fiind corecte .

.1 Suma calculată pentru perioada iunie - decembrie 2003 , a avut în vedere suma de lei rezultată din factura fiscală pentru încasarea de către reclamantă a contravalorii transporturilor internaționale de mărfuri. Inspecția fiscală, a procedat greșit, absolutizând aplicarea art.20 alin. 1 din Legea nr. 345/2002, referitoare la locul de impozitare și ignorând regimul de importare reglementat de art. 8 alin., 1 lit. b din același act normativ, care prevede că operațiunile scutite de TVA cu drept de deducere pentru care prestatorii au drepturi de deducere a TVA aferentă serviciilor, sunt prevăzute în regimul

deducerilor reglementat de art. 22 alin. 4 lit. b, care se referă la livrării de bunuri și prestări de servicii scutite de TVA și care sunt prevăzute la art. 11 alin. 1 și art. 12 din legea privind TVA . Astfel, art. 11 alin. 1, prevede în mod expres că, sunt scutite de TVA, la litera m, exportul de bunuri, transportul și prestările de servicii legate direct de exportul bunurilor. Art. 12 reglementează scutirea de TVA, cu condiția ca serviciile să nu ducă la utilizarea și consumarea finală. Astfel regimul deducerilor prevăzut de art.22 alin. 4 lit. d prevede expres situațiile menționate mai sus, iar expertiza contabilă a stabilit în mod corect că suma nu este datorată (filele 183 - 245).

Expertiza a stabilit că sumele de lei și lei, reprezentând TVA suplimentară pentru transporturile efectuate de reclamantă pentru operațiunea de perfecționare activă (lohn), nu se datorează. Astfel, baza de impozitare pentru aceste operațiuni este reglementată de art. 12 lit. a din Legea nr. 345/2002 privind TVA-ul, în sensul că, sunt scutite de la plată operațiunile de perfecționare activă reglementate de codul vamal la cap. VII , cu precizarea că ,aceste operațiuni să nu ducă la utilizarea ori consumarea finală. Perfecționare activă este definită de art. 111 din legea privind TVA ,ca fiind supunerea pe teritoriul României, la una sau mai multe operațiuni de transformare sau prelucrare a mărfurilor străine destinate exportului.... /

Și în suplimentul raportului de expertiză s-a stabilit că transportul de bunuri prelucrate în sistem lohn pentru că nu au ca scop utilizarea finală a mărfurilor, sunt prestări de servicii scutite de taxa pe valoarea adăugată (fila 245 -246).

Aceste concluzii, s-au repetat de expertiza contabilă și raportul suplimentar de expertiză în privința sumei de lei reprezentând TVA suplimentară aferentă transporturilor de mărfuri prelucrate în sistem lohn, pe teritoriul României pentru perioada iunie 2002 - decembrie 2003, reiterându-se concluzia că, transportul efectuat de reclamantă constituie prestările de servicii legate direct de operațiunile prevăzute în art. 12 lit. f din Legea nr. 345/2002 , fiind scutite de la plata TVA.

Raportul suplimentar de expertiză a determinat că, reclamanta nu a contestat sumele de lei reprezentând TVA calculată pentru o autoutilitară vândută cu factura din 29 iunie 2001, la o valoare de lei. Astfel, prin actul de control s-a stabilit că, valoarea inițială a autoutilitarei a fost de peste lei, iar amortismentul calculat a depășit doar lei astfel că, valoarea rămasă a fost de aproximativ lei, autoutilitara fiind vândută la un preț mai mic decât cel real cu peste lei și astfel, datorează TVA-ul stabilit de organul de control.

În același fel a procedat reclamanta la 31 octombrie 2001, când a vândut un autovehicul Mercedes cu lei, din care TVA-ul fiind

de lei . Valoarea acesteia a fost de lei, iar TVA suplimentar calculat este de lei . Aceste două sume totalizează suma de lei, la care, s-a adăugat TVA suplimentară stabilită prin facturi fiscale și monetare aflate în evidența contabilă și pentru care nu s-a colectat TVA în cuantum de lei. Astfel, valoarea totală a TVA datorată de reclamantă și necontestată este de lei. Expertiza a ajuns la valoarea de lei și a stabilit că, diferența dintre cele două sume, de lei, este datorată erori de calcul.

În raportul suplimentar de expertiză (pag. 249 - 255), s-au efectuat calculele majorărilor, dobânzilor și penalităților datorate la TVA suplimentară, în cuantum total de lei, considerată legal datorată de către reclamantă stabilindu-se că, majorările sunt în cuantum de, dobânzile sunt în cuantum de lei, iar penalitățile de lei . Ca urmare, totalul obligațiilor de plată ale reclamantei prin valorificarea raportului de inspecție fiscală de către expertiza contabilă sunt în cuantum de lei.

Văzând concludența și temeiniciile raportului de expertiză cât și a raportului suplimentar, precum și temeiurile legale analizate, instanța va admite acțiunea reclamantei, în parte, anulând raportul de inspecție fiscală , decizia de impunere cât și decizia privind soluționarea contestației și , menținându-le doar pentru cele două sume, cea necontestată de reclamantă și cea stabilită de expertiza contabilă , ca legal datorată.

(Fiind căzută în pretenții pârâta, DGFP Arad va fi obligată în

> condițiile art. 276 cod procedură civilă , la plata cheltuielilor de judecată, în / parte, în cuantum de RON formate din taxele de timbru, ^\ contravaloarea expertizei , în cuantum de RON și a onorariului 1 avocațial în sumă de RON, justificate cu facturile și ordinele de plată, / (filele 235,168,274), acordate numai în proporția admiterii acțiunii . ^— <

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE

Admite , în parte, acțiunea reclamantei SC XXXXX SRL, cu sediul....., reprezentată de SSSSSS , cu sediul procesual ales la formulată împotriva pârâtei Direcție Generală a Finanțelor Publice Arad, cu sediul în Arad Bd. Revoluției nr. 77 și anulează în parte, raportul de inspecție fiscală nr..... mai 2005, decizia de impunere nr. 2005 și decizia nr. 2005 prin care s-a respins contestația împotriva raportului de

inspecție fiscală și a deciziei de impunere, njeținându-le pentru sumele de lei TVA suplimentar ,..... lei majorări de întârziere pentru TVA neplătită,..... lei dobânzi și lei penalități de 0,5%, suma totală de plată fiind lei ROI^..

Obligă pârâta la plata cheltuielilor de judecată către reclamantă în cuantum de RON.

Definitivă.

Cu drept de recurs în 10 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din martie 2006.

Se comunică:

reclamanta - SC xxxxx SRL - cu sediul procesual ales la

pârâta - **Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad** - cu sediul în Arad Bd. Revoluției nr. 77

